

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Petry Venclové, Ph. D., soudců JUDr. Aleše Korejtky a Mgr. et Mgr. Jaroslava Vávry ve věci

navrhovatele: politická strana **Volt Česko**, identifikační číslo 172 90 775,
sídlem Na Dlouhém lánu 343/34, 160 00 Praha 6,
zastoupen Mgr. Eleanor Šmejkalovou, advokátem,
sídlem Kaprova 42/14, 110 00 Praha 1,

proti
odpůrcům: **1) politické hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD)**, IČ 04134940,
sídlem Rytířská 410/6, 110 00 Praha,
zastoupené JUDr. Adamem Batunou, advokátem,
sídlem Václavské náměstí 846/1, 110 Praha 1,
2) Krajský úřad Pardubického kraje,
sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice,

o návrhu na zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Pardubického kraje ze dne 15. 8. 2025, č. j. KUPA-14052/2025–73, o registraci kandidátní listiny politického hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD),

takto:

I. Návrh **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Dne 25. 7. 2025 byla Krajskému úřadu Pardubického kraje (dále též „krajský úřad“) pro volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky konané ve dnech 3. a 4. října 2025 podána ve smyslu § 31 zákona o volbách kandidátní listina registrovaného politického hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD) [dále též „SPD“] s 19 kandidáty (z toho 18 členů SPD, jeden bez politické příslušnosti, na kandidátní listině nebyl žádný kandidát, který by byl členem jiné politické strany nebo politického hnutí). Jelikož předložená kandidátní listina byla podána v souladu s § 31 zákona č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, v rozhodném znění (dále též „zákon o volbách do Parlamentu“), měla náležitosti podle § 32 zákona o volbách do Parlamentu a neobsahovala ani nesprávné údaje, Krajský úřad Pardubického kraje po uplynutí lhůty pro přezkoumání stanovené § 33 odst. 1 zákona o volbách do Parlamentu kandidátní listinu politického hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD) v Pardubickém (volebním) kraji v souladu s § 33 odst. 3 písm. a) zákona o volbách pro výše uvedené volby zaregistroval. Rozhodnutí o registraci bylo vyvěšeno na úřední desce krajského úřadu dne 15. 8. 2025, doručeno bylo v souladu s § 33 odst. 4 zákona o volbách do Parlamentu dne 18. 8. 2025.
2. Dne 19. 8. 2025, tedy v zákonné dvoudenní lhůtě stanovené § 86 zákona o volbách do Parlamentu, byl soudu doručen návrh politické strany Volt Česko [která taktéž podala v Pardubickém (volebním) kraji kandidátní listinu (na kandidátní listině jsou 4 kandidáti, z toho tři členové Volt, jeden bez politické příslušnosti)] podle § 89 odst. 1 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád

správní, v rozhodném znění (dále též „s. ř. s.“), jímž se politická strana Volt Česko s odkazem § 89 odst. 4 s. ř. s. domáhala vydání rozhodnutí o zrušení registrace kandidátní listiny politického hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD). Navrhovatel v návrhu nenamítal, že by nebyly splněny zákonem o volbách do Parlamentu stanovené podmínky pro registraci kandidátní listiny politického hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD), tvrdil však, že tato kandidátní listina neměla být zaregistrována tak, jak byla podána, tedy jako kandidátní listina podaná politickým hnutím Svoboda a přímá demokracie (SPD), nýbrž jako kandidátní listina podaná koalici politických stran a hnutí, neboť dle navrhovatele „*součástí kandidátní listiny*“ politického hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD) „*jsou též členové dalších politických stran*“, na čemž se mělo politického hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD) „*dobodnout na celostátní úrovni*“ s dalšími politickými stranami (Trikolora, PRO Právo Respekt Odbornost, Svobodní). Výše uvedené politické strany a hnutí navíc podle navrhovatele společně vystupují v předvolební kampani a používají marketingové materiály, které zobrazují všechny zmíněné subjekty společně. Dle navrhovatele je tak spojení těchto politických stran a hnutí „*účelově vytvořenou nepřiznanou koalici, jejímž primárním cílem je...obejítí uzavírací klauzule pro koalice ve smyslu § 49 zákona o volbách*“, resp. „*obejítí*“ aditivní uzavírací klauzule¹ pro postup koalic politických stran do prvního skrutinia, v němž se rozdělují mandáty v rámci volebních krajů. Navrhovatel je přesvědčen, že registraci kandidátní listiny politického hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD) došlo (citováno bez jazykové korekce) „*k přímému zásahu do navrhovatelových práv a oprávněných očekávání jako účastníka volební soutěže, spočívající v omezení možnosti navrhovatele ovlivnit výsledky hlasování, jakož i narušování rovnosti podmínek politické soutěže a její transparentnosti*“.

3. Dne 22. 8. 2025 (pátek) v 19 hod. a 52 minut [tedy po uplynutí zákonem stanovené lhůty pro podání návrhu (i v řízení ve věcech voleb platí, že všechny skutkové a právní důvody, o něž navrhovatel opírá svůj návrh, lze účinně uvést jen ve lhůtě stanovené pro podání návrhu (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2004, č. j. Vol 13/2004-91, či usnesení Ústavního soudu ze dne 18. 9. 2018, sp. zn. Pl. ÚS 25/18, bod 31)] obdržel soud „*doplnění návrhu ze dne 19. 8. 2025*“, v němž navrhovatel (odlišně od návrhu) uvedl, že „*v Pardubickém kraji na kandidátní listině (SPD) nefiguruje žádný z členů ostatních stran*“, což ovšem dle navrhovatele nic nemění na tom, že kandidátní listina politického hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD) „*nebyla podána jako koaliční kandidátka*“, byť tomu tak být mělo.
4. Další účastníci řízení (odpůrci) označili návrh za nedůvodný. Krajský úřad Pardubického kraje též připomněl, že zákon o volbách do Parlamentu neumožňuje po případném zrušení rozhodnutí o registraci kandidátní listiny soudem dotčené volební straně podat kandidátní listinu znovu tak, aby ji mohl krajský úřad „doregistrovat“ a umožnit tak volební straně účast ve volebním klání. Dále Krajský úřad Pardubického kraje uvedl, že již dne 21. 8. 2025 v 10.00 hod. došlo k uzavření náhledu

¹ § 49 zákona o volbách do Parlamentu (Postup politických stran, politických hnutí a koalic do prvního skrutinia) zní: (1) Český statistický úřad zjistí, a) které politické strany nebo politická hnutí získaly méně než 5 procent z celkového počtu platných hlasů, b) které koalice složené ze 2 politických stran, popřípadě politických hnutí získaly méně než 8 procent z celkového počtu platných hlasů, c) které koalice složené ze 3 a více politických stran, popřípadě politických hnutí získaly méně než 11 procent z celkového počtu platných hlasů.

(2) Při dalším zjišťování volebních výsledků a přidělování mandátů se již k politickým stranám, politickým hnutím a koalicím podle odstavce 1 a hlasům pro ně odevzdaným nepřihlíží.

(3) Český statistický úřad zjistí, zda do skrutinia postupují alespoň a) 2 koalice, b) 1 koalice a 1 politická strana nebo politické hnutí, nebo c) 2 politické strany nebo politická hnutí.

(4) Pokud do skrutinia nepostupují politické strany, politická hnutí nebo koalice v počtu podle odstavce 3, Český statistický úřad sníží u a) politických stran nebo politických hnutí hranici 5 procent na hranici 4 procent z celkového počtu platných hlasů, b) koalic podle odstavce 1 písm. b) hranici 8 procent na hranici 7 procent z celkového počtu platných hlasů, c) koalic podle odstavce 1 písm. c) hranici 11 procent na hranici 10 procent z celkového počtu platných hlasů. (5) Nebude-li ani postupem podle odstavce 4 dosaženo postupu do skrutinia v počtu podle odstavce 3, sníží Český statistický úřad hranici o další procento.

na hlasovací lístky tiskárnou. Pokud by k tisku lístků došlo později, nebylo by objektivně možné vytisknout všechny hlasovací lístky a zajistit jejich distribuci do domácností.

5. Soud o návrhu uvažil následovně:
6. Podle § 31 odst. 1 zákona o volbách do Parlamentu kandidátní listiny pro volby do Poslanecké sněmovny mohou podávat registrované politické strany a politická hnutí, jejichž činnost nebyla pozastavena, a jejich koalice; za kandidátní listinu podanou koalici se považuje ta, kterou všechny společně kandidující politické strany a politická hnutí jednoznačně na kandidátní listině jako koaliční označí, uvedou, kdo je členem koalice, a stanoví její název. Podle § 31 odst. 2 zákona o volbách do Parlamentu každá politická strana, politické hnutí a koalice může podat pro volby do Poslanecké sněmovny v každém volebním kraji pouze 1 kandidátní listinu; pokud politická strana a politické hnutí podávají samostatně kandidátní listinu, nemohou již být součástí koalice. Každá politická strana a politické hnutí může být členem pouze 1 koalice. Koalice musí být složena ze stejných politických stran nebo politických hnutí ve všech volebních krajích. Kandidát může být uveden pouze na 1 kandidátní listině pro volby do Poslanecké sněmovny.
7. Ze zcela jasného § 31 odst. 1 zákona o volbách do Parlamentu, který nepotřebuje vykladače [co je jasné, nepotřebuje výkladu, resp. nemá být vykládáno (clara non sunt interpretanda, popř. interpretatio cessat in claris)], tedy plyne, že zákonodárce vědomě upřednostnil subjektivní a formální princip, dle kterého je to výlučně sám politický subjekt, kdo dobrovolně rozhoduje, zda se chce voleb účastnit jako (volební) subjekt samostatný nebo jako (volební) koalice. V procesu registrace kandidátních listin je tedy relevantní pouze navenek projevená vůle politického subjektu, resp. to, jakým způsobem politický subjekt své kandidátní listiny nechá zaregistrovat [tato vůle byla v nyní posuzovaném případě v registračním řízení jednoznačně projevována, když politické hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD) dalo jasně najevo, že chce zaregistrovat vlastní kandidátní listinu bez účasti členů jiných politických stran a hnutí a ne společnou (sjednocenou) – koaliční kandidátní listinu více politických stran a hnutí].
8. Ke stejnému závěru (při existenci ještě přísnější právní úpravy aditivní uzavírací klauzule pro postup koalic do prvního skrutinia, než jakou obsahuje zákon o volbách do Parlamentu v současnosti) dospěl v minulosti i volební senát Nejvyššího správního soudu v odůvodnění usnesení ze dne 14. 11. 2017, č. j. Vol 57/2017–24. Konkrétně Nejvyšší správní soud uvedl:

„[20] Jelikož jsou v § 49 zákona o volbách do Poslanecké sněmovny stanoveny odlišné podmínky pro strany a hnutí kandidující v koalici a politické strany kandidující jednotlivě, považuje Nejvyšší správní soud za nutné, aby bylo na základě co nejednoznačnějších kritérií možno určit, zda jde o koalici či samostatně kandidující politickou stranu či hnutí. Je totiž nanejvýš vhodné, aby si volič mohl již v průběhu volební kampaně a při samotných volbách vytvořit jasnou představu o tom, zda pro získání mandátu potřebuje kandidující subjekt podporu 5 % ze všech hlasů, či 10 %, 15 % nebo 20 %. Jde o jedno z hledisek, které část voličů může brát v potaz při svém rozhodování, zda se voleb zúčastnit a případně jakou politickou stranu, hnutí či jejich koalici volit.

[21] Zákonná úprava v § 31 odst. 1 zákona o volbách do Parlamentu, která vymezuje to, co se považuje za kandidátní listinu podanou koalici, takovému požadavku vyhovuje. Rozhodné je, zda společně kandidující politické strany či hnutí jednoznačně označí kandidátní listinu jako koaliční, uvedou, kdo je členem koalice, a stanoví její název. Nejvyšší správní soud zastává stanovisko, že v případě pojmu „kandidátní listina podaná koalici“ není důvodu se odchýlovat od doslovného jazykového výkladu, který by měl být pravidlem při interpretaci právní normy.

[22] Naopak úvahy stěžovatele o „skryté koalici“ působí matoucím dojmem a jejich připuštění by do volebního procesu vneslo nejistotu a řadu sporů včetně sporů soudních.“

9. Současně Nejvyšší správní soud v bodě 25 téhož usnesení zdůraznil, že „politické strany nejsou limitovány v tom, zda na kandidátní listině, kterou podávají, uvedou výhradně své členy nebo i osoby, které nejsou členy žádné strany, případně členy jiné politické strany (shodně viz náleze Ústavního soudu ze dne 28. 5. 1996, sp.

zn. I. ÚS 127/96, publ. jako N 41/5 SbNU 349). Ani skutečnost, že na kandidátní listině jedné politické strany či hnutí figurují členové jiné politické strany či hnutí, nečiní z takové kandidátní listiny koalici kandidátní listinu ve smyslu § 31 odst. 1 zákona o volbách do Parlamentu, nejsou-li splněny požadavky uvedené v tomto ustanovení (tj. jednoznačné označení kandidátní listiny za koalici ze strany společně kandidujících stran či hnutí, uvedení členů koalice a názvu koalice):

10. Z výše citovaného je zcela zřejmé, že správní orgán nemá zákonem vymezen žádný prostor proto, aby zkoumal, zda politickou stranou (hnutím) podaná kandidátní listina, na níž navíc kandidují pouze členové této politické strany (hnutí) a jeden kandidát bez politické příslušnosti, ve skutečnosti není kandidátní listinou podanou (skrytou) koalici několika politických stran. Nejde přitom o nevědomou mezeru v právu, nýbrž o úmysl zákonodárce, který zřetelně reagoval (viz zákon č. 204/2000 Sb.) na právní názor vyslovený Ústavním soudem v odůvodnění již zmiňovaného nálezu ze dne 28. 5. 1996, sp. zn. I. ÚS 127/96, kde Ústavní soud (při vědomí existence právní úpravy aditivní uzavírací klauzule pro postup koalic do prvního skrutinia srovnatelné s úpravou, kterou obsahuje zákon o volbách do Parlamentu v současnosti) vyslovil následující (stále aktuální) závěry:

„Zákon č. 247/1995 Sb. v žádném svém ustanovení neupravuje veřejnoprávní podmínky pro vznik a činnost koalice, nezakotvuje pravomoc žádného orgánu rozhodovat o tom, že určitý politický subjekt (politická strana nebo deklarované či nedeklarované seskupení politických stran nebo hnutí) účastníci se voleb (např. jako strana) je nutno chápat jako koalici, není tedy dáno žádné oprávnění státního či výkonem veřejné moci pověřeného orgánu zasahovat svým rozhodováním do (před)volebních aktivit politických subjektů. To ostatně potvrzuje i zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a politických hnutích, když explicitně stanoví, že státní orgány mohou do jejich postavení a činnosti zasahovat jen na základě zákona a v jeho mezích (§ 3 odst. 1). Je zřejmé, že zákonodárce neměl v úmyslu do vytváření koalic (veřejnoprávně) zasahovat. Pokud by takové otázky ovlivňovat chtěl, musel by volební koalici přesně definovat a také reglementovat mechanismus přezkoumávání (zřejmě soudního), zda politický subjekt je stranou či koalici. Z toho lze dovodit, v souladu s ustanovením čl. 2 odst. 2 a 3 Listiny základních práv a svobod, respektive čl. 2 odst. 3 a 4 Ústavy ČR (zejména arg., každý občan může činit, co není zákonem zakázáno), že za daného právního stavu jen sám politický subjekt dobrovolně rozhoduje, zda se chce voleb účastnit jako (volební) subjekt samostatný nebo jako (volební) koalice. Při nedostatku právní regulace vytváření koalic tedy může být relevantní jediné to, jakým způsobem subjekt své kandidátní listiny zaregistroval. Jistou podporu takovému závěru poskytuje sám zákon č. 247/1995 Sb. v ustanovení § 31 odst. 1, když ve výčtu subjektů oprávněných podávat kandidátní listiny pro volby se vedle politických stran uvádí i (bez dalšího) koalice. Utváření (volebních) koalic tak podléhá dohodě stran, která není nijak veřejnoprávně regulována, resp. zakázána. Zákon č. 247/1995 Sb. s takovým jednáním nespojuje žádné právní důsledky pro kandidující stranu. Není ani předepsáno, že na kandidátní listiny se zapisují pouze členové kandidující strany, je možné zapsat každou fyzickou osobu, která má pasivní volební právo (srov. zejména § 25 zákona č. 247/1995 Sb.). Vytvoření koalice je – za současné právní úpravy – volní akt, tj. projev vůle dvou či více politických stran či hnutí vytvořit (volební) koalici, jenž nepodléhá žádnému dalšímu schvalovacímu aktu či přezkumu státních orgánů.“

11. Současně nedochází ani k obcházení aditivní volební klauzule upravené v § 49 zákona o volbách do Parlamentu, neboť (odhlédne-li soud od toho, že v registračním řízení, jehož výstup je soudem nyní přezkoumávám, není § 49 zákona o volbách do Parlamentu aplikován, proces projednání a registrace kandidátních listin je upraven v § 33 zákona o volbách do Parlamentu) ta se (při rozdělování mandátů) užije pouze v případě, pokud se koalice politických stran a hnutí dohodla na (společných) koalici kandidátních listinách a současně se rozhodla nechat zaregistrovat (společně) koalici kandidátní listiny, které všechny společně kandidující politické strany a politická hnutí jednoznačně na kandidátních listinách jako koalici označily, uvedly, kdo je členem koalice a stanovily její název (koalici kandidátní listina je „sjednocená“, je to jeden celek se společným názvem, kterému se počítají hlasy jako celku, nikoli blok společně vzatých kandidátních listin). Teprve po splnění všech těchto formálních podmínek jde o koalici ve smyslu zákona o volbách do Parlamentu [§ 31 odst. 1 zákona o volbách do Parlamentu totiž obsahuje vlastní definici pojmu

koalice, jak plyne ze zvláštní části důvodové zprávy k zákonu č. 204/2000 Sb. (viz část „*k bodu 45*“)]. Pokud výše uvedené formální podmínky splněny nejsou, o koalici ve smyslu zákona o volbách do Parlamentu se nejedná. V daném případě návrh na registraci koaliční kandidátní listiny členy navrhovatelem tvrzené koalice podán nebyl, politické hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD) v Pardubickém (volebním) kraji podala návrh na registraci vlastní kandidátní listiny bez účasti členů jiných politických stran či hnutí a krajský úřad tuto jasně projevenou vůli politického hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD) správně respektoval. Za těchto okolností postrádá smysl zabývat se existencí navrhovatelem tvrzené koalice, jejím fungováním, marketingem apod. a provádět v tomto směru dokazování (soudu pro rozhodnutí plně postačoval správní spis a důkazy označené navrhovatelem v návrhu pro nadbytečnost neprováděl).

12. Ze správního spisu [jímž se dokazování neprovádí (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117)] soud zjistil, že dne 25. 7. 2025 byla Krajskému úřadu Pardubického kraje pro volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky konané ve dnech 3. a 4. října 2025 podána ve smyslu § 31 zákona o volbách do Parlamentu kandidátní listina registrovaného politického hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD) s 19 kandidáty (z toho 18 členů SPD a jeden kandidát bez politické příslušnosti). Předložená kandidátní listina byla podána v souladu s § 31 zákona o volbách do Parlamentu, měla náležitosti podle § 32 zákona o volbách do Parlamentu a neobsahovala ani nesprávné údaje, a proto Krajský úřad Pardubického kraje po uplynutí lhůty pro přezkoumání podle § 33 odst. 1 zákona o volbách do Parlamentu kandidátní listinu politického hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD) v Pardubickém (volebním) kraji v souladu s § 33 odst. 3 písm. a) zákona o volbách pro výše uvedené volby zaregistroval. Vzhledem k tomu, že na kandidátní listině nebyl žádný kandidát, který by byl členem jiné politické strany nebo politického hnutí, než je politické hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD), je prima vista neodůvodněný požadavek navrhovatele, aby kandidátní listina politického hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD) byla v rozporu s jednoznačně projevenou vůlí tohoto politického subjektu registrována v Pardubickém (volebním) kraji jako koaliční kandidátní listina. I kdyby však na kandidátní listině politického hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD) v Pardubickém (volebním) kraji byli uvedeni i členové jiných politických stran a hnutí, nebylo by rozhodnutí krajského úřadu nezákonné, či dokonce protiústavní, neboť, jak bylo uvedeno výše, politické strany nejsou limitovány v tom, zda na kandidátní listině, kterou podávají, uvedou výhradně své členy nebo i osoby, které nejsou členy žádné strany, případně členy jiné politické strany (viz již zmiňované usnesení volebního senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2017, č. j. Vol 57/2017 – 24, a nálezy Ústavního soudu ze dne 28. 5. 1996, sp. zn. I. ÚS 127/96). Rozhodně v důsledku takového postupu nedochází k porušení principu rovnosti účastníků politické soutěže (čl. 22 Listiny základních práv a svobod), neboť i navrhovatel může využít takové možnosti – v tom jsou si všechny politické subjekty rovny (viz nálezy Ústavního soudu ze dne 2. 2. 2021, sp. zn. Pl. ÚS 44/17, bod 171). Ze stejných důvodů nedochází ani k nerovnosti v oblasti financování politických stran (navrhovatel vyjádřil obavu z různých dohod menších stran se stranou, na jejíž kandidátní listině členové těchto menších stran kandidují). Navíc, jak uvedl Ústavní soud v odůvodnění nálezu ze dne 12. 12. 2017, sp. zn. Pl. ÚS 11/17 (bod 94), *„politické strany mohou vzájemně spolupracovat s jinými politickými stranami formou poskytování darů, přičemž může jít o legitimní prostředek, jak působit v prostředí, ve kterém mají menší (např. regionální) politické strany složitější přístup do Poslanecké sněmovny v důsledku nutnosti překročení celostátní uzavírací klauzule, kdy současně vytvoření formální koaliční spolupráce politických stran naráží na výraznou nevýhodu ve formě přísně nastavené a v ustálených demokraciích v této podobě nestandardní sítací uzavírací klauzule pro vstup do Poslanecké sněmovny. Tato nevýhoda působí vůči možné formální koaliční spolupráci demotivujícím způsobem, a je tedy pochopitelné, pokud zejména menší politické strany hledají jiné formy spolupráce, které mohou být spojeny i s finanční podporou (např. kandidování členů jedné politické strany na kandidátních listinách jiné politické strany, u níž je překročení 5% hranice při volbách do Poslanecké sněmovny pravděpodobnější)“*. Ústavní soud tak posoudil praxi, kterou navrhovatel hodnotí jako obcházení zákona, jako legitimní, resp. pochopitelnou, aniž by současně vyjádřil obavu z možné fragmentace

Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky (k tomu, vzdor existenci Ústavním soudem popsané a soudy a zákonodárcem dlouhodobě akceptované praxe, dosud nikdy nedošlo). S těmito závěry Ústavního soudu se krajský soud zcela ztotožňuje a v podrobnostech na ně odkazuje. Ostatně postrádá smysl se zevrubně věnovat účasti členů jedné politické strany na kandidátních listinách jiné politické strany, když taková situace v nyní projednávané věci nenastala. Již vůbec pak soudu není zřejmé, jak by mohlo registrací kandidátní listiny politického hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD), na níž se nachází 18 členů SPD a jeden kandidát bez politické příslušnosti, jako kandidátní listiny politického hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD), dojít k „*ovlivnění transparentnosti politické soutěže*“, když jde nepochybně o kandidátní listinu politického hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD), nikoliv o kandidátní listinu jiné politické strany (hnutí), či dokonce koalice politických stran a hnutí. Navrhovatel se může účastnit politické soutěže za stejných podmínek jako politické hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD), rozhodnutím krajského úřadu o registraci kandidátní listiny politického hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD) tak v žádném případě nemohlo dojít ani k „*omezení možnosti navrhovatele ovlivnit výsledky hlasování*“.

13. Soud tedy uzavírá, že Krajský úřad Pardubického kraje postupoval při registraci kandidátní listiny politického hnutí Svoboda a přímá demokracie (SPD) v souladu se zákonem, ustálenou správní praxí (zakládající legitimní očekávání politických stran) a výše citovanými závěry Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu. Je to naopak výklad navrhovatele, který se významně odchyluje od doslovného znění zcela jasného § 31 odst. 1 zákona o volbách do Parlamentu a dosavadní ustálené správní a soudní praxe. Akceptace výkladových závěrů navrhovatele soudem a posléze správními orgány by do volebního procesu vnesla nejistotu a vyvolala řadu sporů. Navíc obecně platí, že zásah do volebních pravidel v době krátce před volbami je krajně nežádoucí, resp. nevhodný, neboť může vnést zmatek mezi voliče a volební orgány s rizikem zatemnění volebního výsledku. To připomněl i Ústavní soud v nálezu ze dne 2. 2. 2021, sp. zn. Pl. ÚS 44/17 (bod 209), a odkázal na tzv. Purcell principle [podle rozsudku Nejvyššího soudu USA ve věci Purcell vs. Gonzales, 549 U.S. 1 (2006), dostupného na <https://supreme.justia.com/cases/federal/us/549/1/>], dle kterého by soudy neměly vydávat příkazy (někdy si je navíc navzájem ruší) měnící volební pravidla v době těsně před hlasováním.
14. Ze všech výše uvedených důvodů soud návrh jako nedůvodný bez jednání (§ 90 odst. 3 věta druhá s. ř. s.) zamítl (výrok I).
15. O náhradě nákladů řízení rozhodl (výrok II) soud v souladu s § 93 odst. 4 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků řízení ve věcech volebních a ve věcech místního a krajského referenda nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Poučení:

Toto usnesení nabývá právní moci dnem vyvěšení na úřední desce soudu (§ 93 odst. 5 s. ř. s.) a kasační stížnost proti němu není přípustná (§ 104 odst. 1 s. ř. s.).

V Pardubicích dne 26. srpna 2025

JUDr. Petra Venclová, Ph. D., v. r.
předsedkyně senátu